

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2012/2257(INI)

18.12.2012

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego
2013
(2012/2257(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Mojca Kleva

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wyraża rozczarowanie w związku z tym, że Komisja zignorowała wielokrotne apele Parlamentu o ustanowienie pełnej legitymacji demokratycznej w odniesieniu do europejskiego semestru, poczynając od przekształcenia rocznej analizy wzrostu gospodarczego w roczne wytyczne dotyczące zrównoważonego wzrostu, przedstawiane w formie umożliwiającej Parlamentowi proponowanie poprawek i dzięki któremu przejrzysty proces międzyinstytucjonalnego podejmowania decyzji skutkowałby wspólnie uzgodnionymi wytycznymi politycznymi; wzywa Komisję do przedstawiania przyszłych rocznych analiz wzrostu gospodarczego w bardziej ambitny sposób, z uwzględnieniem wskazówek dotyczących wzrostu i szerszych wytycznych dla organów krajowych, regionalnych i lokalnych; podkreśla, że parlamenty narodowe oraz władze regionalne i lokalne mają bardzo ograniczony dostęp do procesu europejskiego semestru, pomimo tego, że ich wkład i udział są niezbędne dla zwiększenia szans na realizację celów strategii „Europa 2020”;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie, że nawet kilka lat po wybuchu kryzysu systemowego długotrwałe bezrobocie w UE wciąż wzrasta oraz że towarzyszy mu alarmujący poziom bezrobocia wśród ludzi młodych, przy czym rośnie zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a widoków na natychmiastową poprawę nie ma;
3. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony do nadania priorytetowego charakteru podejmowaniu zdecydowanych działań przeciwko bezrobociu w UE;
4. podkreśla, że Komisja powinna bardziej uwzględniać szczególne tendencje lokalne, regionalne i krajowe, jak również potencjalne błędy w swoich prognozach, które stanowią podstawę rocznej analizy wzrostu gospodarczego;
5. odnotowuje, że polityka spójności jako podstawowe narzędzie inwestycyjne UE, które odgrywa ważną rolę w strategii „Europa 2020” i które dokładnie reaguje na lokalne, regionalne i krajowe potrzeby inwestycyjne, przyczynia się nie tylko do zmniejszania różnic między regionami, ale również do ożywienia gospodarczego w państwach członkowskich i skutecznego zapewniania trwałego wzrostu i tworzenia miejsc pracy w państwach członkowskich i w całej Unii; zauważa, że dzięki temu polityka spójności jest jednym z najlepszych dostępnych instrumentów, dzięki któremu ożywienie gospodarcze może iść w parze z utworzeniem dużej liczby miejsc pracy, jak przewiduje Komisja Europejska w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013; uważa w związku z tym, że wszelkie cięcia budżetu przeznaczonego na politykę spójności miałyby nader negatywne konsekwencje w odniesieniu do celów strategii „Europa 2020”, a zatem nalega, aby w nowym okresie programowania przeznaczyć na politykę spójności odpowiednie środki, co najmniej na poziomie uzgodnionym dla obecnego okresu programowania 2007-2013, oraz by wciąż można nią było obejmować wszystkie regiony UE;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by polityka regionalna w

dalszym ciągu odgrywała ważną rolę w opracowywaniu programów krajowych w ramach europejskiego semestru, a także by stanowiła kluczowe narzędzie służące realizacji ustalonych celów w zakresie polityki socjalnej i polityki zatrudnienia w perspektywie średnio- i długoterminowej;

7. wskazuje, że w dobie poważnych ograniczeń budżetowych i ograniczonej zdolności sektora prywatnego do udzielania pożyczek fundusze strukturalne i Fundusz Spójności, dzięki swoim możliwościom finansowym i realizowanym celom, są istotnym narzędziem, jakim dysponują państwa członkowskie przy stymulowaniu gospodarki i przyczynianiu się do realizacji zapisanych w strategii „Europa 2020” celów dotyczących wzrostu i zatrudnienia; w związku z tym podkreśla, że z uwagi na kluczową rolę odgrywaną przez politykę spójności w opracowywaniu krajowych programów w ramach europejskiego semestru polityka ta powinna znaleźć się w centrum rocznej analizy wzrostu i powinna być uwzględniona w rocznej debacie na temat wzrostu i miejsc pracy w UE;
8. wzywa Komisję i Radę do uzgodnienia konkretnych środków, które będą respektować specyficzne warunki oraz zwiększać udział i zaangażowanie organów krajowych, regionalnych i lokalnych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego w zakresie formułowania i wdrażania zrównoważonych wytycznych politycznych w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego w celu zapewnienia większego poczucia odpowiedzialności i lepszej realizacji celów strategii „Europa 2020”; zwraca uwagę, że stosowanie podejścia opartego na wielopoziomym zarządzaniu nie powinno zwiększać obciążenia administracyjnego w stosunku do beneficjentów końcowych;
9. uważa za istotne, by polityka spójności przyczyniała się do ograniczania wewnętrznych rozbieżności pod względem konkurencyjności i nierównowagi strukturalnej dzięki jej zdolności do dostosowywania się do specyficznych warunków i potrzeb stwierdzonych na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym; w tym względzie przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji, aby przeprogramować, gdzie jest to możliwe, niewydane jeszcze środki z funduszy strukturalnych na rzecz efektywności energetycznej, zatrudnienia młodzieży i MŚP, ponieważ obszary te odegrają ważną rolę w realizacji celów strategii „Europa 2020”; domaga się należytego informowania Parlamentu o realizacji tej inicjatywy na szczeblu krajowym;
10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż Komisja przyznała w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013, że należy zwiększyć zdolności administracyjne w celu szybszej dystrybucji niewydanych jeszcze środków z funduszy strukturalnych; zwraca uwagę, że wysiłki te należy koncentrować na władzach szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego; podkreśla, że szybsze wydatkowanie niewydanych jeszcze środków z funduszy strukturalnych może przyczynić się do zwiększenia płynności finansowej rynku;
11. podziela pogląd Komisji, że innowacyjne instrumenty finansowe UE mogą pełnić rolę katalizatorów w odniesieniu do ukierunkowanych inwestycji, mieć efekt mnożnikowy w stosunku do budżetu UE i zwiększać potencjał wzrostu w UE; w związku z tym wzywa Komisję do udzielania państwom członkowskim i regionom szczegółowych informacji oraz pomocy i wskazówek odnośnie do szerszego zakresu stosowania instrumentów finansowych w ramach polityki spójności w 2013 r. i w kolejnym okresie programowania (2014–2020); apeluje do państw członkowskich o stosowanie się do zaleceń Komisji i

jednoznaczne wskazanie, w krajowych programach reform, sposobów wykorzystania środków z funduszy strukturalnych w celu realizacji priorytetów w zakresie stymulowania wzrostu i zatrudnienia przy wykorzystaniu instrumentów finansowych;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zajęły się problemem niewielkiego udziału w rynku pracy grup znajdujących się w trudniej sytuacji, w tym osób należących do mniejszości (np. Romów), pochodzących z najbardziej ubogich mikroregionów lub osób niepełnosprawnych;
13. dostrzega znaczenie większej zdolności EBI w zakresie udzielania pożyczek i zaleca, aby dostosować ją do priorytetów UE dotyczących eliminacji rozbieżności regionalnych; apeluje do Komisji o zwrócenie się do państw członkowskich o wykorzystanie części środków z funduszy strukturalnych na potrzeby podziału ryzyka kredytowego EBI i udostępnienia gwarancji pożyczkowych dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw, co umożliwi wzrost aktywności gospodarczej we wszystkich sektorach i regionach, będzie źródłem dodatkowych możliwości zatrudnienia i rozwiąże problem braku dostępu do kredytów utrudniający obecnie działalność MŚP;
14. zwraca uwagę, że zmiany demograficzne wyraźnie wpływają na udostępnianie infrastruktury socjalnej i stanowią poważne wyzwanie dla wszystkich grup wiekowych w UE; w związku z tym podkreśla, że w analizie Komisji należy w większym stopniu brać pod uwagę rolę polityki spójności w rozwiązywaniu problemów demograficznych;
15. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania funduszy strukturalnych za pośrednictwem aktywnej polityki w zakresie rynku pracy w celu zwiększenia szans na zatrudnienie we wszystkich grupach wiekowych, umożliwiając dłuższe życie zawodowe, oraz w celu skutecznego zwalczania strukturalnego i długoterminowego bezrobocia; w związku z tym podkreśla, że należy zapewnić wystarczające nakłady zarówno na wsparcie finansowe, jak i na szkolenia dla administracji krajowych i regionalnych, aby zwiększyć ich umiejętności i możliwości oraz ich znajomość przepisów regulujących fundusze strukturalne i Fundusz Spójności; uważa, że Komisja powinna zaproponować w trybie pilnym europejską gwarancję na rzecz młodzieży, aby rzeczywiście poprawić sytuację młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się, oraz że powinna ona współpracować ściśle z państwami członkowskimi na rzecz tego, aby przeznaczały część niewydanych jeszcze środków z funduszy strukturalnych na zwalczanie bezrobocia młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży na obszarach wiejskich, kładąc nacisk na rozwijanie przedsiębiorczości wśród tej młodzieży w celu zapobieżenia odpływowi ludności.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.12.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Victor Boştinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Ana Miranda, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Justina Vitkauskaitė, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Olle Ludvigsson